

У первісній редакції закону про суди (Courts act 1971) для того, щоб стати рекордером баристер чи соліситор повинні були набути 10-річний стаж професійної практики. На сьогодні цей стаж скорочено до 7-ми років (ст. 21 профільного закону).

З ухваленням закону про конституційну реформу (Constitutional Reform Act 2005) функції добору рекордерів закріплено за комісією із судових призначень (Judicial Appointments Commission – далі JAC).

Ті соліситори й баристери, які на постійній основі працюють в королівській прокуратурській службі (Crown Prosecution Service) або юридичній службі уряду (Government Legal Service), також не позбавлені можливості стати рекордерами, щоправда, вони будуть обмежені в розгляді кримінальних справ.

Процес добору в JAC є фаховим і прозорим, а запроваджене з 2015 року спеціалізоване програмне забезпечення (Judicial Appointments Recruitment System) значно полегшило онлайн-інформування претендентів й подання ними частини документів. Претенденти заповнюють анкети, проходять тестування, приймають участь у рольовій грі та груповій співбесіді. З метою реалізації політики рівності й різноманіття JAC офіційно декларує, що в умовах, коли два кандидати мають рівні досягнення, – перевагу може бути надано кандидату, який належить до меншин (темношкірі, особи з обмеженими можливостями тощо).

Перед початком безпосереднього виконання обов'язків рекордера відібрані претенденти проходять тижневий курс навчання.

На підставі рекомендацій JAC й лорда-канцлера Її Величність призначає рекордера на 5-річний термін, який згодом, як правило, автоматично подовжується.

У королівських судах рекордери в основному розглядають менш складні й серйозні судові справи. Через зайнятість в інших справах не всі соліситори мають змогу розпланувати й виділити декілька тижнів на рік для такої роботи. Тим не менше юридичні фірми, в тому числі провідні (Linklaters, Allen & Overly та ін.) намагаються узгодити із власним співробітником, що тимчасово виконує обов'язки рекордера, оптимальний графік роботи, оскільки ця діяльність є почесною й сприяє підвищенню престижу фірми.

У випадку невиконання рекордером своїх обов'язків чи недостойної поведінки лорд-канцлер за узгодженням із лордом-головним суддею може припинити його повноваження.

Підсумовуючи, слід вказати, що виконання функцій рекордера виступає одним із засобів внесення правосвідомості адвокатської корпорації в систему прецедентного права, справедливо розглядається в Англії як перший крок на шляху до судової кар'єри й позитивна обставина, яка враховується під час добору на посаду професійного судді.

Іванцова А. В.,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових та правоохоронних органів, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА ПРИ ЗДІЙСНЕННІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Актуальність теми зумовлена стрімким зростанням юридичної науки як регулятора усіх суспільно-політичних відносин та актуалізацією роботи адвоката в сьогоденні. Не-

зважаючи на велику чисельність молодих фахівців у галузі права, не кожен юрист здатний реалізувати себе в адвокатській діяльності, адже роль захисника потребує певного набору особистих якостей, у тому числі психологічних.

Мішель де Монтень вважав, що бути адвокатом – це складне витончене мистецтво. Крім професійних навичок, знань, потрібно мати особисті якості, вроджені, і бути покликаним Богом.

Серед дослідників, які вивчали дане питання, слід відзначити М. І. Єнікеева, В. Л. Васильєва, Ю. В. Чуфаровського, які з основних аспектів в діяльності адвоката виділяють соціальний і вважають, що він є найнеобхіднішим в адвокатській діяльності.

Соціальний аспект адвокатської діяльності виражається в скрупульозному призначенні адвоката – захищати не протиправне діяння, а насамперед особу, як суб'єкта відносин. Захисникові необхідно вміти бачити в людині, яка скоїла злочин, позитивні риси. Але, інколи, це дуже складно. Це обумовлюється тим, що, наприклад, мати яка вбила свою дитину, повинна в повній мірі понести покарання. Діяльність адвоката в даному випадку спрямована на пошук обставин, які виправдовують або пом'якшують провину.

Професія адвоката потребує суворих вимог щодо психіки, розумових здібностей, емоційно-вольових якостей. Нерідко адвокати перебувають в депресії, негативному психічному стані, стані нервозності. Усе це пояснює достатньо широку розповсюдженість серед адвокатів різних психосоматичних розладів і захворювань, які виникають під дією негативних емоцій і станів. Такий вплив згубно позначається на професіоналізмі, працездатності, аналізі правових ситуацій та прийнятті рішень.

Негативний вплив можна було б значно зменшити, якби самі адвокати користувалися захисними механізмами власного розуму від зростаючого тиску нервово-психічних перевантажень, володіли б елементарними і в той же час ефективними та доступними методами абстрагування, нейтралізації ситуативної втоми, подоланні психічної напруги.

Отже постає питання: «Як протистояти негативним впливам на психічне здоров'я, які притаманні професії адвоката? Як зберегти високу працездатність та чіткість розуму?».

Перш за все необхідно зазначити, що професія адвоката вимагає від людини наявності певних рис характеру, які допоможуть опанувати цю спеціальність належним чином.

Якщо розвивати та удосконалювати ці якості в собі, то це сприятиме високій продуктивності, а адвокат зможе здійснювати свою діяльність без перенапруги.

Такими якостями є: 1) гнучкість та логічність мислення; 2) нервово-емоційна стійкість; 3) здатність впливати на оточуючих; 4) вміння слухати і чути співрозмовника.

Оволодівши переліченими навичками, адвокат почуватиме себе більш впевнено, що, у свою чергу, зміцнить захисний бар'єр проти впливу аморальних ситуацій.

Отже, адвокатська діяльність достатньо різноманітна і складна та має певні риси, які роблять її відмінною від багатьох інших професій. Правове регулювання всієї професійної діяльності накладає свій відбиток на кожную особистість, задіяну в цій сфері, так як характерною рисою цієї професії є висока емоційність. Емоції, почуття впливають на ефективність роботи адвоката, на міжособистісні відносини адвоката і клієнта, установленні психологічного контакту, взаєморозуміння.

Підсумовуючи вищесказане, зазначимо, що суть адвоката – захист прав і інтересів кожної людини яка є індивідуальною, а до кожного індивіда повинен бути свій підхід і саме покликання адвоката – знайти цей підхід, щоб зрозуміти істинність соціального конфлікту.